

شاعر: جعفر ابراهیمی

آهنگساز: ناصر شکرای

ندیدم هیچ کس را مهربانتر

ز مادر در تمام زندگانی

شوم آسوده از هر رنج وقتی

نگاهم می کند با مهربانی

ز لبخندم لبش پر خنده گردد

ز اندوهم بیازد رنگ و رورا

چو در آغوش گرمش جای گیرم

درون قلب خود می بینم او را

رود از یاد من هر رنج و دردی

چو می بینم نگاه مادرم را

ز شادی می کنم پرواز وقتی

نوازش می کند موی سرم را

خدای مهربان من تو دادی

صفا و مهربانی را به مادر

به غیر از تو هیچکس نیست

در این دنیا ز مادر مهربانتر